

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel mare

Sunt cu voi în lucru, fiilor, căci voi sunteți în lucru cu Mine, iar Eu vă însoțesc cu aceeași măsură și tragem unii spre alții și lucrăm unii pentru alții, iar Tatăl ne binecuvintează lucrul nostru mereu și Se uită mereu aici, unde-Mi este lucrul, că aici cu voi lucrez mereu, mereu.

Pace vouă, fiilor! Oricine aude de voi și vine să se uite și să vadă, poate să înțeleagă deslușit ce rod are credința în Mine a omului creștin după adevăr, și aduc acum în carte cuvântul pe care l-am spus acum două mii de ani, căci am spus atunci: *«Cel ce crede în Mine voi veni la el, și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*, și am mai spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*.

Fiilor, fiilor, ar fi fost cu putință să nu găsească credință ca să vin? O, ar fi fost și așa, dacă Eu nu puneam credință în voi pentru venirea Mea cea de azi. Dar v-am dăruit un dar mare: credința, care M-a adus ca să împlinesc ceea ce am spus atunci: că voi veni la cel credincios și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui, o, și aceasta am împlinit cu voi, și numai ce este scris în Scripturi împlinesc prin credința pe care am pus-o în voi, o, și nu mai este credință pe pământ în oameni ca să creadă și ei ca voi și să Mă primească și ei ca voi, căci credința nu-i oricum credință, decât dacă ea Îl aduce pe Domnul pe pământ, fiilor, și aceasta înseamnă biserica lui Iisus Hristos după adevăr biserică, iar altfel biserica este o instituție sub numele de biserică. Și e mai mult decât oricând sosită vremea să deosebescă tot omul biserica cea adevărată a Mea, de biserica cea care are doar numele de biserică peste ea. O, biserica Mea are în mijlocul ei duhul proorociei, așa a început ea acum două mii de ani, când apostolul Meu a zis peste biserica Mea: *«Râvniți să aveți daruri duhovnicești, iar mai ales râvniți să proorociți, să zidiți biserica lui Hristos pe piatra ei!»*.

O, fiilor, am ieșit veste și poveste cu voi ca să știe toate neamurile în lung și în lat că Eu sunt cu voi pe pământ și că lucrez peste voi cu slava cuvântului gurii Mele și Mă împart de la margini la margini, că așa este scris să împlinesc, o, și nu se pot desființa Scripturile, căci ele trebuie împlinite, nu desființate, și iată, grăiesc peste pământ de mai bine de șaiszeci de ani pe pământul român, și vă am pe voi acum cei ce-Mi purtați cuvântul, urmând voi după alții de dinaintea voastră purtători ai Mei în toți acești ani de trâmbițare a Mea peste pământ.

O, fiilor, nu le pot pretinde celor ce s-au așezat unii peste alții mari și tari pe scaune de stăpânire peste turma creștină, nu le pot pretinde lor să aibă și credință, căci ei, ca și cei de acum două mii de ani care nu M-au cunoscut, ci doar M-au scos dintre ei și M-au răstignit ca pe un om rău, ei, aceștia de azi repetă necredința celor de atunci, dar nu-Mi pot arăta că sunt ei biserica Mea cea adevărată, decât doar cu numele Meu scris pe ea. Ea însă cu fapta vieții nu este biserica Mea, și de aceea în toți acești mai bine de șaiszeci de ani, de când așez acest cuvânt pe pământ aici, am tot strigat și pentru ei, am strigat la ei, iar ei Mi-au dat trâmbița la călăi și n-au dat să audă și ei ce spune Dumnezeu în acest cuvânt. O, numai și numai Dumnezeu îi cunoaște pe cei ce sunt ai Săi, dar și pe cei ce nu sunt ai Săi, și care nu pot crede că Domnul lucrează tot timpul, și că are rod Domnul în lucrul Său cu omul credincios.

O, fiilor, e zi de sărbătoare sfântă pentru Mine, când acum două mii de ani, după ce M-am născut din mama Mea Fecioară, am fost tăiat împrejur după datina cea dată de Tatăl Meu părintelui Avraam. O, numai tainic trebuie să lucrez și azi, că nici azi nu sunt credincioși în biserică, nici azi, fiilor. Eu însă nu las neîmplinite Scripturile, și iată, am pus credință în voi

și împlinesc cu voi ceea ce am de lucrat în zilele acestea, și iau cu Mine sfinții când vin și lucrez, căci singur nu umblu, iar azi am în venirea Mea la voi ceata ierarhilor din cer și stau în fața zilei de serbare cu arhiereul Vasile și îi împart lui bucuria Mea de la voi, taina Mea cu voi pe vatra neamului român, o, și mare mângâiere iau sfinții Mei de la lucrul vostru cu Mine, de la credința voastră în venirea Mea la voi, o, și mare, mare li se pare lor că este credința voastră, care-L coboară pe Domnul pe pământ, fiilor!

O, ce minte îi mai poate rămâne pentru Dumnezeu și pentru sine celui ce vine și crede și împlinește, și apoi deodată se schimbă și pleacă, și nu mai are minte care să-l ajute să nu-L părăsească pe Domnul, să nu piardă frica de Dumnezeu? O, cei ce pierd frica de Dumnezeu, știți voi, fiilor, de ce o pierd? De frică o pierd. De fricoși ce sunt, și scris este că aceștia sunt cei ce cad de lângă Dumnezeu. Ce să facă Domnul cu cei fricoși? Nu sunt buni aceștia la nimic pentru Dumnezeu, căci cu Domnul trebuie să lupti să nu-L pierzi, iar altfel nu rămâi, căci diavolul te dezbracă de har. De aceea vă îndemn pe voi, fii ai poporului cuvântului Meu, zdrobiți-l pe diavol! Nu ascultați de oamenii fricoși, care se tem de voi pentru că sunteți ai Mei! O, ascultați de Mine și de la Mine, fiilor! Nu voi ați înființat venirea Mea la voi, ci Eu încă din anul 1955, pe când voi nu erați aici, lângă izvor. Eu sunt Cel ce trebuie să vă spun vouă ce trebuie să faceți, iar cei ce dau să vă pună altfel să faceți, aceia să stea deoparte de voia Mea de la voi, așa le spun Eu lor acum. Ei nu simt pe Dumnezeu cu ei, căci ei nu se tem de Domnul ca voi, ca să aibă și înțelepciunea și priceperea pe care o aveți voi din izvorul fricii de Dumnezeu, așa cum scrie în Scripturi acest fel de roade ale fricii sfinte. O, cine e cu Domnul în inimă vă cunoaște pe voi că sunteți cu Domnul și de la Domnul înaintea lor, iar cei ce nu au pe Domnul cu ei nu vă pot vedea pe voi, căci le lipsește văzul, fiilor, iar văzul acesta ține de inima curată din om, fără de trufie în ea față în față cu semenii.

Acum, fiilor, așez peste voi mare lucrare de binecuvântare și de puteri sfinte trupești, sufletești și duhovnicești, ca să gătiți voi mărțelul praznic de Bobotează, care sosește în prag numaidecât, și la care se adună an de an cei mai vechi ca voi ai tainei venirii Mele cuvânt pe pământ, și, iarăși, cei pe care Duhul Meu i-a călăuzit ca și pe voi spre izvor aici apoi. Iar voi peste câteva zile să vă ridicați și să deschideți porțile cetății, că vin creștini la izvor, fiilor, și vom cânta și vom sluji praznic de Bobotează și vom împărți apă curățitoare cu Duhul Sfânt, cu putere de cuvânt peste ea, și-i vom hrăni de sus și le vom da sfântă mângâiere la cei ce sunt gata așezați pe cale și așteaptă pornirea spre izvor. Îngeri călători cu ei să le întărească pașii și paza cea de sus când vin și când se întorc apoi întru ale lor, iar credința lor să fie cunoscută de cei necredincioși, căci Eu lucrez prin acest izvor de cuvânt descoperirea fiilor lui Dumnezeu, precum este scris să se împlinescă aceasta.

O, faceți, fiilor, pregătiri și masă de praznic sfânt! Eu cu voi Mă sprijin pe pământ ca să lucrez lucrarea Mea dată de Tatăl s-o săvârșesc, și vă sprijină pe voi sfinții și îngerii, și tot ei vă și ocrotesc din partea Mea, și toți voiesc să vă slujească dacă Mă văd pe Mine în lucru cu voi, iar ierarhul sărbătorit azi cu ceata lui cea din cer, așează el lângă Mine glasul său, ca semn că Eu vin cu sfinții, precum este scris, fiilor.

— *O, cine, Doamne, este pe pământ să vadă cum stai Tu deasupra cu sfinții și cu îngerii și cum dai glas cuvântului gurii Tale ca să fie el așezat în cartea Ta cea de azi pe vatra neamului român? O, nu-Ți trebuie zidire înaltă și biserici de zid ca să vii și să fii cu oamenii pe pământ. Acelea sunt largi pentru oamenii lumii, și strâmte de tot pentru Tine, pentru sfinții Tăi, căci Tu petreci cu cei săraci cu duhul, cu cei lipsiți de duhul lumii care s-a oprit pentru păcat și nu s-a dat Ție cu slujirea ei, o, Doamne. Cei ce și-au făcut zidiri de biserici și s-au așezat mari în ele, plini de trufie, aceia n-au parte la masa venirii Tale cu sfinții, căci Tu ești Cel blând și smerit, și nu poți sta cu cei atât de obosiți și de zdrobiți sub duhul fățărniciei și al trufiei omenesti, și aceia să stea deoparte, să stea mulțumiți în jilțurile lor, iar cei puținei, care Te iubesc cu dor și cu ascultare, o, aceia să Te mângâie și să-Ți cu-*

noască venirea și iubirea și cântarea Duhului, dulcele Tău cuvânt, cu care-Ți hrănești o mânuță de popor pus deoparte pentru Tine ca să lucrezi tainic cu el împlinirile Tale tainice, dar bine înțelese de ei, o, și să vadă lumea această frumusețe și să ia lumea în fire duhul cel frumos al fiilor lui Dumnezeu, căci cei ce stau doar sub nume de biserică, aceia nu fac voia Ta, aceia nu Te iubesc, Doamne, ci doar se folosesc de numele de biserică a Ta. Ei însă sunt departe de Tine cu credința și cu viața, dar Tu îi ai pe cei ce Te iubesc și Te urmează și Te primesc să vii la ei și să-Ți faci locaș la ei și masă cu ei și să Te arăți lor, așa cum Tu ai făgăduit atunci celor ce Te vor iubi cu credință, Doamne.

O, nici vorbă să-Ți slujească Ție arhieriei și preoții care se dau că sunt biserică a Ta, căci ei slujesc oamenilor cu interese ca ale lor, și nici vorbă să-Ți pască ei turma Ta, pe care doar o sug de vlagă, de bani și de tot ce mai are, o, și milă-Ți este de ea, Doamne! Așa a fost și pe vremea noastră pe pământ, și veneam la Tine în cer plin de jale pentru turmă, căci turma Ta n-a fost decât robită tot timpul și suptă de puteri mereu de către cei ce au stat peste ea sub nume de păstori. O, nu, ei au avut și au altceva de făcut pe pământ, și iată-i și azi, slujesc politicianilor, slujesc câștigului de bani, și sunt servi celor ce le dau lor putere să aibă.

O, e jale mare în cer, iar răbdarea Ta le grăiește lor să caute cu credință calea cea dreaptă a mersului cu Tine, căci Tu, Doamne, ești Cel ce vei cântări după fapte pe fiecare, Tu, Doamne, Tu, dar ei nu vor să știe aceasta.

— Eu, Domnul, am ceată mare venită de pe pământ la cer, și-Mi slujește ea din cer peste pământ, și cu ea Mă sprijin pentru cei drepti de pe pământ, și cu ea vă ajut pe voi, cei de azi, care purtați pe Domnul întru venirea Sa după om, fiilor.

O, fiilor, ce mare este pământul, ce mare este lumea! O, măi fiilor, ce puțini sunt cei ce cunosc pe Dumnezeu cu inima și cu fapta! O, nu mai este căutare după Dumnezeu, și nici credință, iar Mie Îmi trebuie credință ca să pot să vin așa cum am promis să vin, și M-am sprijinit pe voi, după ce v-am așezat cu credință înaintea Mea. O, învățați de la Mine, numai de la Mine mereu, mereu, ca nu cumva să semănați cu lumea care învață mereu numai de la lume și de la diavolul, numai așa, fiilor.

Și acum, fiilor, așezăm în cetate praznic măreț de Bobotează, iar vorbirea Mea cu voi se întărește prin Duhul Sfânt, Care lucrează cu putere ca fulgerul luminii cerești de la margini la margini, și fiecare este și va fi găsit întru cele cu care se îndeletnicește.

Dar Eu strig îndelung: O, fii ai oamenilor, căutați-Mă! Bateți ca să vă deschid, ca să vă răspund, dacă veți bate! Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin. O, căutați-Mă, voi, oameni! Vine Domnul spre voi, vine cu milă. Auziți! O, auziți voi glasul cuvântului Său? Amin, amin, amin.

01/14-01-2019